

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Deres ref 12/2418 TYH

Dato: 06.12.2013
Vår ref.: IM / HB

Forslag om unntak fra bokføringsloven for statlige virksomheter som er omfattet av økonomiregelverket i staten

Vi viser til høringsbrev av 15. oktober 2013.

I høringsnotatet refereres det til at DFØ har vurdert forholdet mellom bokføringsloven og økonomireglementet. Vi har som del av høringsprosessen forsøkt å få tilgang til rapporten fra DFØ – uten å lykkes. Vi finner dette uheldig for en forsvarlig høringsrunde og det er kritikkverdig.

Det ville helt klart vært nyttig informasjon for vårt hørings svar. Både bokføringsregelverket og økonomiregelverket er relativt omfattende, og det krever undersøkelser å finne alle viktige områder hvor de to regelverkene ikke samsvarer, slik Finansdepartementet (som jo har laget begge regelverkene) selv så behov for.

Videre sies det at DFØ har konkludert med at de to regelverkene «i all hovedsak er sammenfallende» og at «det som skiller de er hvor detaljerte de er på enkelte punkter». Begrunnelsen for ønsket om å unnta statlige forvaltningsorganer med avgiftspliktig omsetninger er at «de slipper å forholde seg til to til dels ulike regelverk om bokføring». Tilgang til rapporten fra DFØ ville antagelig gitt høringsinstansene muligheten til å foreta en selvstendig vurdering av disse påstandene på samme informasjonsgrunnlag som rapporten er utformet på.

Også på enkelte andre områder fremstår høringsnotatet som uklart. Det fremgår på side 3 i høringsnotatet at de «*vil senere vurdere behovet for å fastsette nærmere krav til dokumentasjon av salgsinntekter for denne gruppen virksomheter*». Revisorforeningen antar at årsaken til at dette er tatt inn i notatet, er en rapport fra BDO til DFØ. Rapporten konkluderer med at setningen «*Fakturaer skal innholdsmessig tilfredsstillende kravene i gjeldende lover og regler.*» i økonomiregelverkets punkt 5.4.2.2 burde utdypes nærmere vedrørende gitte forhold. De høringsinstansene som ikke har sett rapporten fra BDO ser kanskje ikke denne sammenhengen. Dersom BDOs rapport ikke er årsaken til denne kommentaren i høringsnotatet, hva skal denne kommende vurderingen av kravene til dokumentasjon av salgsinntekt innebære?

BDO diskuterer kravene til salgsdokument med utgangspunkt i ikke-avgiftspliktig statlig virksomhet. Setningen i høringsnotatet virker også til å referere til ikke-avgiftspliktig virksomhet, men både virksomheter med og uten avgiftsplikt omtales i avsnittet foran. Høringsnotatet konkluderer med at forslaget til unntak skal gjelde statlige forvaltningsorganer

med avgiftspliktig virksomhet. Hvordan skal dette forstås? Hva menes med «denne gruppen», hva skal det ses nærmere på og hvorfor? Hva anses å være gjeldende regler for dokumentasjon av salgsinntekt for de som ikke er inkludert i «denne gruppen»?

Økonomiregelverket har i stor grad tatt inn regler hentet direkte fra bokføringsregelverket, men det er flere forhold som ikke er regulert. Ved at det i økonomiregelverket bare tas inn et utvalg av bestemmelsene fra bokføringslovgivningen skapes det usikkerhet om hva som er gjeldende rett. Det kan også ta tid før endringer i bokføringslov og -forskrift tas inn i økonomiregelverket. For eksempel er det i økonomiregelverkets punkt 4.4.3 Spesifikasjon av pliktig regnskapsrapportering nylig gjort en oppdatering som er en tilnærming til bokføringsforskriften om at man ikke lenger faktisk må utarbeide spesifikasjoner. Det er tilstrekkelig at systemet skal kunne gjøre dette, forutsatt at systemet tilfredsstillende visse krav. Økonomiregelverket er endret slik at spesifikasjoner skal kunne utarbeides månedlig. Det er bra, men det er i god bokføringsskikk de gitte kravene for å kunne benytte denne regelen er beskrevet (krav til lukking mv).

Revisorforeningen er enig i at det er krevende å forholde seg til to regelverk. Nå er det Finansdepartementet som dels har fremmet forslag om og dels vedtatt bokføringslov og -forskrift. Dette skal gjelde for alle næringsdrivende, både små og store og i all hovedsak kommunene.

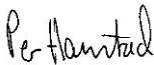
Vi ser ingen grunn til at statlige virksomheter skal ha et annet regelverk enn det de selv har bestemt skal gjelde for de bokføringspliktige. Vi kan ikke se hvilke grunner som taler for et annet regelverk. Det samme regelverket bør gjøres gjeldende for staten. Og så kan man som for kommunene gjøre unntak hvor reglene ikke passer. Eller man kan endre bokføringslovgivningen om man synes den er for omfattende.

Løsningen bør, etter vårt syn, bli at også statlig virksomhet må følge bokføringsloven, slik regelen er for kommuner og fylkeskommuner, og at de eventuelt får ytterligere reguleringer ut over dette der staten ser behov for det. Det ville også gjøre arbeidet for Finansdepartementet mer effektivt om man i den aktuelle delen av økonomiregelverket henviste til bokføringsreglene, slik at departementet kun har ett slikt regelsett å oppdatere. Det ville også innebære at alle statlige virksomheter straks tar i bruk de oppdateringer som gjøres i bokføringsreglene, og ikke må vente til oppdateringen er gjort i økonomiregelverket.

Dette vil også gjøre bruken enklere, gi en enklere opplæring og gjøre arbeidet enklere for de som skal kontrollere at reglene er fulgt.

Vi står gjerne til tjeneste med utfyllende kommentarer.

Med vennlig hilsen
Den norske Revisorforening

Per Hanstad
Adm. direktør

Harald Brandsås
Fagdirektør